

ECLI:NL:HR:2019:1063

Instantie	Hoge Raad
Datum uitspraak	02-07-2019
Datum publicatie	02-07-2019
Zaaknummer	16/02556
Formele relaties	Conclusie: ECLI:NL:PHR:2019:415
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Cassatie
Inhoudsindicatie	<p>Beklag, beslag ex art. 94 Sv op geldbedrag, 2 blokken goud en 2 merkhorloges onder ander (A) t.z.v. verdenking van o.m. witwassen. Hof heeft - in cassatie onbestreden - vastgesteld dat voorwerpen in strafzaak tegen A bij arrest van Hof verbeurd zijn verklaard. T.a.v. procesverloop in die strafzaak is het volgende van belang: (i) Rb heeft bij vonnis in strafzaak tegen A bedoelde voorwerpen verbeurdverklaard; (ii) op tegen dat vonnis ingesteld h.b. heeft Hof bij arrest die voorwerpen eveneens verbeurdverklaard; en (iii) op tegen dat arrest ingesteld beroep in cassatie heeft HR in zijn arrest (ECLI:NL:HR:2018:507) die uitspraak vernietigd, o.m. wat betreft beslissing tot verbeurdverklaring van die voorwerpen en zaak teruggewezen naar Hof, opdat zaak mede ten aanzien daarvan op bestaand h.b. opnieuw wordt berecht en afgedaan. Gelet op door AG ingewonnen inlichtingen moet ervan worden uitgegaan dat na voormelde terugwijzing door Hof nog geen arrest is geweest. Dit brengt mee dat in cassatie moet worden uitgegaan van voormelde beslissing van Rb. Deze beslissing omtrent beslag in strafzaak tegen ander dan klager betekent dat klager, die teruggave heeft verzocht van inbeslaggenomen voorwerpen ten aanzien waarvan bij voormeld vonnis is beslist, geen belang meer heeft bij beroep tegen beschikking van Hof, waarin zijn klaagschrift (gedeeltelijk) ongegrond is verklaard. Klager dient daarom in beroep n-o te worden verklaard. In bestreden beschikking is immers naar zijn aard beslissing gegeven in afwachting van oordeel van strafrechter dienaangaande. Door die beslissing omtrent beslag in strafzaak tegen A kan op bestaand klaagschrift geen (andersluidende) beslissing meer volgen. Dit is ex art. 552b Sv eerst anders nadat beslissing tot verbeurdverklaring in strafzaak uitvoerbaar is geworden. Volgt n-o verklaring in cassatieberoep. CAG (strekking): n-o verklaring in beklag. CAG gaat in op vraag naar omvang van cassatieberoep, nu beroep niet is beperkt en klaagschrift deels gegrond is verklaard. Samenhang met ECLI:NL:HR:2018:385 (geen middelen ingediend, verdachte n-o) en ECLI:NL:HR:2018:507.</p>
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl NJ 2019/301 RvdW 2019/844 SR-Updates.nl 2019-0282

Uitspraak

HOGE RAAD DER NEDERLANDEN

STRAFKAMER

Nummer 16/02556

Datum 2 juli 2019

BESCHIKKING

op het beroep in cassatie tegen een beschikking van het Gerechtshof Amsterdam van 29 april 2016, nummer RK 001089-14, op een klaagschrift als bedoeld in art. 552a Sv, ingediend

door

[klager] ,
geboren te distrikt [geboorteplaats] op [geboortedatum] 1951,
hierna: de klager.

1 Geding in cassatie

Het beroep is ingesteld door de klager. Namens deze heeft J. Kuijper, advocaat te Amsterdam, bij schriftuur een middel van cassatie voorgesteld. De schriftuur is aan deze beschikking gehecht en maakt daarvan deel uit .

De Advocaat-Generaal T.N.B.M. Spronken heeft geconcludeerd tot vernietiging van de bestreden beschikking, voor zover deze aan het oordeel van de Hoge Raad is onderworpen, en in zoverre tot het (alsnog) niet-ontvankelijk verklaren van de klager in zijn beklag.

2 Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

2.1 Het cassatieberoep is gericht tegen een beschikking van het Hof van 29 april 2016, waarbij een klaagschrift van de klager voor zover strekkende tot teruggave van een geldbedrag van 1.250,-, twee blokken goud en twee horloges die onder [verdachte] zijn inbeslaggenomen ongegrond is verklaard.

2.2 De beschikking van het Hof houdt, voor zover hier van belang, in:

“Op 17 januari 2009 zijn onder de [verdachte] (in de strafzaak in hoger beroep met parketnummer 23-001114-14) op grond van het bepaalde in artikel 94 WvSv onder meer een geldbedrag van 98.750.00, twee blokken goud en twee horloges (Rolex nr. 16 en Cartier nr. 27 op de beslaglijst) in beslag genomen.

(...)

De advocaat van de klager heeft in raadkamer onder meer kenbaar gemaakt dat het geldbedrag van 75.000.00 een legale herkomst heeft nu de klager op 3 november 2006 in het kader van een belastingteruggave een geldbedrag van 143.679.78 van de belastingdienst heeft ontvangen. De klager heeft het in beslag genomen geldbedrag en twee goudblokken bij zijn dochter [betrokkene 1] in bewaring gegeven, die op haar beurt de voorwerpen en het geldbedrag vanwege een vakantie tijdelijk aan haar moeder, de [verdachte] , in bewaring heeft gegeven. De klager zou de twee goudblokken respectievelijk in juni 2004 en november 2006 hebben gekocht bij [A] in Antwerpen. De twee horloges zijn in het buitenland aangeschaft en de klager heeft daar geen bonnen van.

Bij arrest van 29 april 2016 van het gerechtshof Amsterdam in de strafzaak met parketnummer 23-001114-14 is de [verdachte] (...) veroordeeld (...).

Voorts heeft het hof [in dat arrest] ten aanzien van de onder de [verdachte] in beslag genomen en nog niet teruggegeven voorwerpen en geldbedragen beslist tot verbeurdverklaring en ten aanzien van een geldbedrag van 73.750.00 beslist tot bewaring ten behoeve van de rechthebbende.

(...)”

2.3.1 Het Hof heeft - in cassatie onbestreden - vastgesteld dat de in het middel bedoelde voorwerpen in de strafzaak tegen [verdachte] bij arrest van 29 april 2016 van het Gerechtshof Amsterdam verbeurd zijn verklaard. Het procesverloop in die strafzaak is weergegeven in de conclusie van de Advocaat-Generaal onder 4.4 tot en met 4.9. In het bijzonder is het volgende van belang.

- De Rechtbank Noord-Holland heeft bij vonnis van 6 maart 2014 in de strafzaak tegen [verdachte] de in het middel bedoelde voorwerpen verbeurdverklaard.

- Op het tegen dat vonnis ingestelde hoger beroep heeft het Hof bij arrest van 29 april 2016 die voorwerpen eveneens verbeurdverklaard.

- Op het tegen dat arrest ingestelde beroep in cassatie heeft de Hoge Raad in zijn arrest van 24 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:507 die uitspraak vernietigd, onder meer wat betreft de beslissing tot verbeurdverklaring van die voorwerpen, en de zaak teruggewezen naar het Hof, opdat de zaak mede ten aanzien daarvan op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Gelet op de door de Advocaat-Generaal ingewonnen inlichtingen, zoals vermeld in diens conclusie onder 4.7, moet ervan worden uitgegaan dat na voormelde terugwijzing door het Hof nog geen arrest is geweest. Dit brengt mee dat in cassatie moet worden uitgegaan van voormelde beslissing van de Rechtbank.

2.3.2 Deze beslissing omtrent het beslag in de strafzaak tegen een ander dan de klager betekent dat de klager, die teruggave heeft verzocht van inbeslaggenomen voorwerpen ten aanzien waarvan bij voormeld vonnis is beslist, geen belang meer heeft bij het beroep tegen de beschikking van het Hof van 29 april 2016, waarin zijn klaagschrift (gedeeltelijk) ongegrond is verklaard. De klager dient daarom in het beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard. In de bestreden beschikking is immers naar zijn aard een beslissing gegeven in afwachting van het oordeel van de strafrechter dienaangaande. Door die beslissing omtrent het beslag in de strafzaak tegen [verdachte] kan op het bestaande klaagschrift geen (andersluidende) beslissing meer volgen. Dit is ingevolge art. 552b Sv eerst anders nadat de beslissing tot verbeurdverklaring in de strafzaak uitvoerbaar is geworden.

3 Beslissing

De Hoge Raad verklaart de klager niet-ontvankelijk in het beroep.

Deze beschikking is gegeven door de vice-president W.A.M. van Schendel als voorzitter, en de raadsheren Y. Buruma en A.L.J. van Strien, in bijzijn van de waarnemend griffier H.J.S. Kea, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 2 juli 2019.